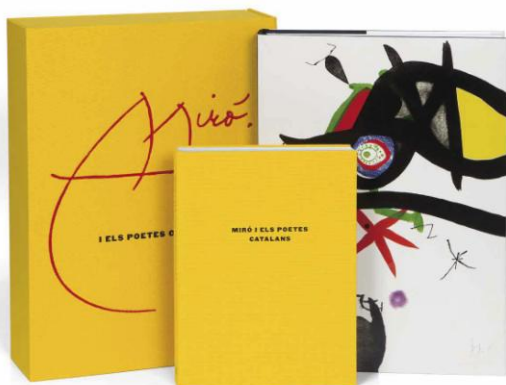

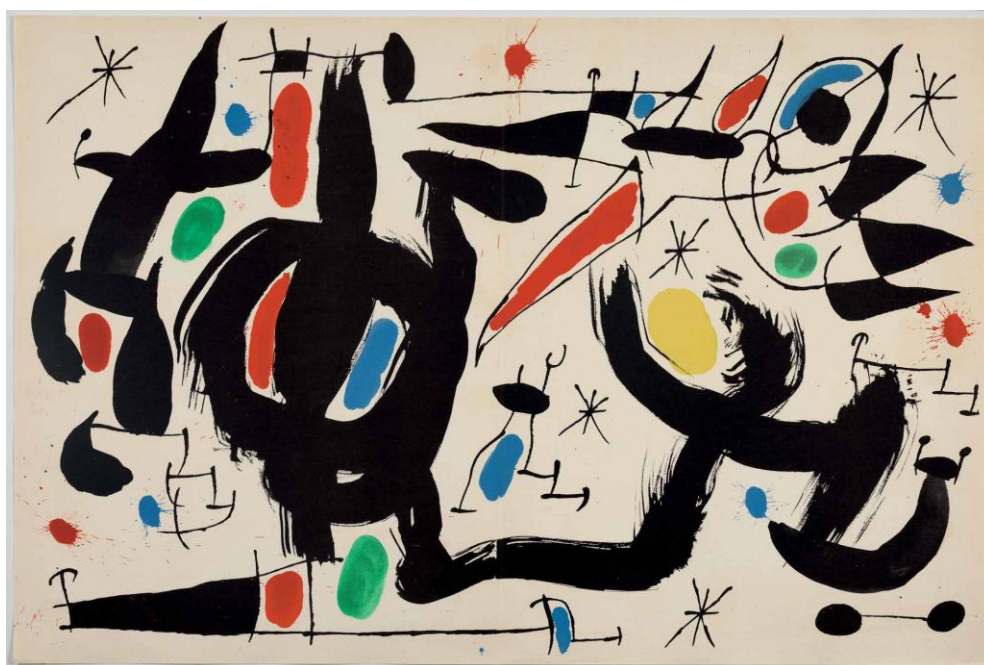
DOSSIER DE PREMSA

"Vaig freqüentar molt els poetes perquè pensava que calia superar la cosa 'plàstica' per atènyer la poesia."

Joan Miró

Miró i els poetes catalans s'emmarca en la sèrie de llibres que **Enciclopèdia** ha dedicat anteriorment als grans noms de l'art català del segle XX, com Picasso o Dalí. En aquest cas, el protagonista és un dels nostres pintors més universals, valorats i cotitzats. I la manera d'aproximar-nos-hi és un llibre de llibres, un recull de totes les obres que Miró va fer amb els poetes catalans: J.V. Foix, Salvador Espriu, Joan Brossa, Salvat-Papasseit... En molts casos, d'aquelles col·laboracions se'n van fer edicions curtíssimes, per això, haver aconseguit aplegar-les totes en un sol volum suposa una iniciativa editorial i cultural extraordinària, a més d'una oportunitat única de conèixer un material en gran part inèdit. Miró i els poetes catalans és una edició de tiratge numerat, limitat a 1.500 exemplars, que consta d'un llibre de gran format i d'un llibre d'estudi dins d'una capsastoig. El projecte ha estat dirigit per Vicenç Altaió, un dels principals experts en el pintor, i ha comptat amb l'estreta col·laboració dels successors de Joan Miró, de la Fundació Joan Miró de Barcelona i de la Fundació Pilar i Joan Miró de Palma.

«Jo no faig cap distinció entre pintura i poesia.» Aquesta és la clau, lector, per a mirar aquestes imatges. Es tracta de poemes plàstics que Joan Miró va realitzar al llarg del segle xx. La poesia va ser l'eina de coneixement i d'entrenament per al pintor i artista més original de la història de l'art. Ell es va plantar tocant de peus a terra per captar l'energia que venia de dins i expandir-la cap a l'Univers, damunt del qual, com si fos una tela enrotllable, va interpretar amb signes nous un alfabet poètic propi. Va anar a buscar la font de la seva iconografia ben lluny tant de la pintura renaixentista i humanista com de la còpia acadèmica de la realitat, per trobar-la en la força demiúrgica dels primitius, en la imaginació de l'art dels nens i dels folls, i en la lectura sonora i muda, visual i d'ulls tancats, dels poetes. Gens aliè a l'alienació, despert, solidari i en lluita. Sabem per la seva biblioteca personal que Joan Miró era un gran lector de poesia, més interessat per aquest art de l'esperit i del ritme que per la novel·la i la història. Quan començava les seves llargues hores de treball al taller, les iniciava amb la lectura dels poetes. Dels poetes de la parla i dels poetes de la subversió.

[...]

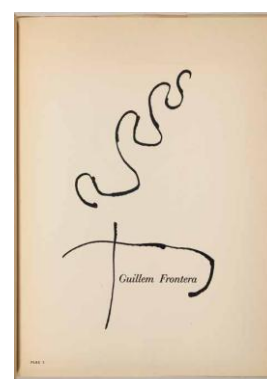
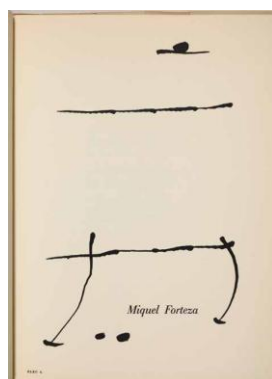
El llibre *Joan Miró i els poetes catalans* és un llibre de llibres, un llibre que recull els llibres que Joan Miró va fer amb els poetes dels seus països, de la seva cultura i de la seva llengua. Miró va tenir dues llengües d'ús: el català i el francès, la llengua pròpia amb la qual parlava i escrivia les seves coses i la llengua de cultura. És clar que el llenguatge plàstic de Miró és universal i que els seus llibres han estat fets amb poetes que escrivint en una i altra o altres llengües tenen l'ànim d'una comunicació universal. Però el material de l'idioma, substància a part, és la seva rel i la seva presència. I Joan Miró, que estimava la força poètica de la seva llengua, mai no deixà, en la persecució a què fou sotmesa, de practicar-la, de reivindicar-la i de treballar-hi al costat. Aquest llibre és el millor testimoni del potencial de la poesia en llengua catalana al costat de la poesia plàstica de Joan Miró, a la vegada, l'una i l'altra, local i universal.

El llibre, per cronologia, ens permet de conèixer millor els cops de la història en la relació entre Miró i la cultura catalana: els inicis amb l'avantguarda, la represa en la subversió, i l'esclat en la mort del dictador i la llibertat.

[...]

L'obra de Miró, per a concloure, no il·lustra literalment els poemes. En captava l'esperit i la música i els projectava vers l'espai, tant el visual com el còsmic. Sou convidats a llegir el que mirant veieu i a participar d'una de les aventures més extraordinàries, originals i radicals del llenguatge poètic i visual, sense distinció. *Fora de les paraules. Cap al desconegut.*"

Vicenç Altaió

Vicenç Altaió, (Santa Perpètua de Mogoda, 1954) Poeta, assagista, traductor de teatre, crític d'art, articulista d'opinió i agitador cultural. Va ser director del centre KRTU i de l'Arts Santa Mònica.

Ha estat comissari de l'Any Miró, coordinador general de l'Any Pla i assessor cultural de diverses institucions, entre les quals Fonds Regional d'Art Contemporain Langued'oc-Roussillon i FRAC Midi-Pyrénées. Ha fet cursos a l'Escola Eina, ha muntat performances a "Metrònom". També ha organitzat exposicions per a la Fundació Miró i la Fundació "La Caixa de Pensions". Comissari, juntament amb Julià Guillamon, de l'exposició "La Revolta Poètica 1964-1982"

Fitxa tecnica:

- ✓ **Llibre de gran format:** 30 x 40 cm
- ✓ 330 pàgines
- ✓ 215 il·lustracions
- ✓ Enquadernació: tapa dura folrada de tela i estampada

- ✓ **Llibre d'estudi:** 21,5 x 28,5 cm
- ✓ 250 pàgines
- ✓ Enquadernació: tapa dura folrada de tela i estampada

- ✓ **Direcció i pròleg:** Vicenç Altaió

